

عنوان مقاله:

اولویت بندی نقاط حادثه خیز شهری با بکارگیری روش های تحلیل خطی و آماری کلاسیک (مطالعه موردی: شهر مشهد)

محل انتشار:

سومین کنفرانس ملی تصادفات جاده ای، سوانح ریلی و هوایی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

مجتبی رمضان پور احمدچالی - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی برنامه ریزی حمل و نقل دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

اشکان اله یاری نیک - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی راه و ترابری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

محمود صفارزاده - استاد گروه راه و ترابری دانشگاه تربیت مدرس

احسان جهانمرد - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی راه و ترابری دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

خلاصه مقاله:

امروزه روش های گوناگونی به منظور تحلیل داده های تصادفات برای شناسایی و اولویت بندی نقاط حادثه خیز وجود دارند. هدف از شناسایی این نقاط، معرفی مکان هایی با نرخ بالای حادثه و ارائه راهکارهایی برای افزایش ایمنی آنهاست. در این تحقیق با استفاده از روش های تحلیل خطی و آماری کلاسیک با محوریت داده های حوادث سعی در تعیین و اولویت بندی نقاط حادثه خیز ترافیکی شهر مشهد به عنوان مطالعه موردی گردید و همچنین به مقایسه این دو روش پرداخته می شود. تعیین نقاطی با بالاترین پتانسیل حادثه خیزی و با استفاده از پارامترهای متفاوتی از قبیل تعداد تلفات و خسارات و تعداد تصادفات خسارتی بکار می روند. در کنار بررسی نقاط حادثه خیز براساس آرشو داده های تصادفات، نقاط حادثه خیز محتمل نیز تشریح شده و نقاط با پتانسیل بالای حادثه خیزی تعیین گردید. هدف اصلی این تحقیق، تاکید بر اهمیت استفاده از معیارها، به غیر از تعداد کلی تصادفات به منظور تشریح مکان های حادثه خیز بوده و همچنین انتخاب روشی مؤثر برای اولویت بندی نقاط حادثه خیز برحسب شدت و نوع تصادف است. از نتایج این تحقیق می توان به تصمیم گیری در رابطه با ایجاد راهکارایی به منظور ارتقای ایمنی این نقاط در شهر مشهد اشاره کرد.

کلمات کلیدی:

روش تحلیل خطی، روش آماری کلاسیک، تصادف ترافیکی، نقاط حادثه خیز، نقطه حادثه خیز محتمل

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/271251>

